

5. Totul despre auditul financiar – Exemple, Liste de Control, Atenționări, Sfaturi Practice

5.4. Entitatea auditată: drepturi și obligații

Conducerea entității auditate răspunde pentru:

- elaborarea și fundamentarea proiectului de buget propriu;
- angajarea, lichidarea, ordonanțarea și plata cheltuielilor în limita creditelor bugetare repartizate și aprobate și numai în legătură cu activitatea instituției publice respective și cu respectarea dispozițiilor legale;
- realizarea veniturilor;
- angajarea și utilizarea creditelor bugetare pe baza bunei gestiuni financiare;
- integritatea bunurilor încredințate instituției;
- organizarea și ținerea la zi a contabilității, prezentarea la termen a situațiilor financiare; selectarea și aplicarea politicilor contabile adecvate;
- întocmirea și prezentarea fidelă a situațiilor financiare în conformitate cu cadrul de raportare financiară aplicabil acestora;
- organizarea sistemului de monitorizare a programului de achiziții publice și a programului de lucrări de investiții publice;

- organizarea evidenței programelor, inclusiv a indicatorilor aferenți acestora;
- organizarea și ținerea la zi a evidenței patrimoniului, conform prevederilor legale;
- organizarea, implementarea și menținerea unui sistem de control intern;
- monitorizarea performanțelor financiare și nefinanciare ale entităților aflate în coordonare;
- îndeplinirea altor atribuții prevăzute de dispozițiile legale în vigoare.

Așa cum am arătat mai sus, nerespectarea de către entitatea publică a dispozițiilor Curții de Conturi pentru încheierea contractului cu expertul nominalizat de CECCAR în vederea completării sau refacerii situațiilor financiare și, pe cale de consecință, neprezentarea acestora în termenele stabilite constituie abateri și se sancționează cu amendă civilă, potrivit prevederilor art. 62 lit. a) din Legea nr. 94/1992, republicată, respectiv cu amendă civilă egală cu salariul pe 1-3 luni al persoanei din vina căreia s-a produs întârzierea, individualizată de auditorii publici externi în procesul-verbal de constatare a abaterilor și de aplicare a amenzii civile prevăzute la art. 62 lit. a) și b) din lege, menționându-se punctele de vedere ale conducerii entității și ale persoanelor care au fost desemnate să realizeze măsurile respective.

5. Totul despre auditul financiar – Exemple, Liste de Control, Atenționări, Sfaturi Practice

5.5. Cum sunt tratate erorile din situațiile financiare

Compensarea erorilor

În fiecare categorie de operațiuni, auditorii publici externi compară supraevaluările și subevaluările pentru a obține eroarea estimată în cadrul categoriei de tranzacții. Este posibil să existe supraevaluări sau subevaluări materiale și cu toate acestea situațiile financiare să fie corecte din punct de vedere material. Totuși, dacă se constată rate ridicate ale erorii, auditorii pot să-și revizuiască evaluarea nivelului de risc stabilită în faza de planificare. Această revizuire poate conduce la creșterea factorului de risc, situație în care se va recurge la efectuarea de teste suplimentare.

Limitarea erorilor

În situația în care auditorii publici externi constată erori bănești sau eșecuri ale sistemului de control, aceștia vor analiza dacă eroarea poate fi limitată. Aceasta presupune să se clarifice dacă anumite erori apar numai în împrejurări speciale. Împrejurări speciale ar fi, de exemplu, tipurile speciale de operațiuni care sunt autorizate de o anumită persoană. Dacă un anumit tip de eroare apare numai în împrejurări speciale, ar trebui să nu se extrapoleze eroarea la întreaga populație din care a fost selectat eșantionul, ci numai la sub-populația formată din operațiunile efectuate în „împrejurări speciale”.

Evaluarea erorilor de regularitate

Auditorii publici externi trebuie să evalueze neregularitățile constatate pe parcursul auditului, pentru a determina impactul acestora asupra opiniei de audit. Erorile de regularitate pot avea un impact diferit în comparație cu impactul datorat erorilor bănești. Este important de subliniat faptul că entitățile auditate sunt în măsură să corecteze erorile bănești, dar este puțin probabil să aibă posibilitatea de a corecta erorile de regularitate. De aceea, trebuie să se evalueze neregularitățile pentru a determina dacă acestea au un impact material în contextul situațiilor financiare. De asemenea, trebuie să se aibă în vedere dacă neregularitățile sunt materiale prin natură, deoarece acestea influențează tipul opiniei de audit exprimate în raport.

Erorile de regularitate nu sunt extrapolate, întrucât ele nu reprezintă un nivel de inexactitate bănească care să indice prezența unui nivel similar de eroare în cadrul fluxului categoriei de operațiuni auditate. Acestea sunt mai degrabă operațiuni neautorizate deoarece nu sunt efectuate în conformitate cu legile și reglementările în vigoare.

Concluzii asupra rezultatelor evaluării erorii

Auditorii publici externi trebuie să stabilească dacă există erori materiale sau neregularități atât la nivelul categoriilor de operațiuni, cât și la nivelul situațiilor financiare în ansamblu. De asemenea, trebuie evaluate implicațiile eventualelor lacune ale probelor de audit. Ipotetic, în cazul în care auditorii publici externi nu au fost în măsură să obțină probe de audit, care să susțină cifrele din situațiile financiare sau nu au putut urmări o pistă de audit, aceștia cuantifică impactul acestor lipsuri în probele de audit, ținând cont că acestea îi conduc la limitarea sferei opiniei de audit.

Determinarea caracterului semnificativ al nivelului erorilor și neregularităților

Materialitatea oferă baza de comparație față de care auditorii publici externi determină nivelul global al erorilor sau neregularităților din situațiile financiare, fiind atât de semnificativ încât:

- situațiile financiare nu oferă o imagine reală și fidelă sau nu sunt prezentate corespunzător;
- operațiunile înregistrate în situațiile financiare ale entităților nu sunt conforme cu intențiile Parlamentului sau cu cele ale autorităților care le guvernează.

Atunci când auditorii publici externi compară eroarea globală cu nivelul materialității, ei trebuie să aibă în vedere și factorii calitativi care se referă la circumstanțele specifice ale activității entității auditate.

Determinarea existenței erorilor materiale în situațiile financiare

Pentru a evalua nivelul erorilor din situațiile financiare este necesar să fie îndeplinite următoarele cerințe:

- toate eșantionările planificate s-au realizat;
- dimensiunile eșantionului au rezultat în urma aprecierilor rezonabile ale auditorilor publici externi și se bazează atât pe o înțelegere deplină a entității auditate, cât și pe evaluarea riscului;
- aprecierile au fost revizuite pe tot parcursul procesului de audit, ținându-se cont și de alte informații, considerate rezonabile.

EXECUȚIA AUDITULUI FINANCIAR ȘI RAPORTUL DE AUDIT FINANCIAR

- 6.1. Execuția auditului financiar 6.1/001
- 6.2. Standardele specifice auditului
financiar. Standardul etapei de
raportare 6.2/001
- 6.3. Raportul de audit financiar – efectele
constatărilor.
Documentele de lucru 6.3/001
- 6.4. Revizuirea 6.4/001
- 6.5. Opinia de audit 6.5/001
- 6.6. Aspecte procedurale referitoare la
semnarea și comunicarea actelor
întocmite în urma misiunii de audit
financiar. Valorificarea
constatărilor 6.6/001